

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.076 van 3 februari 2015
in de zaak A. 208.218/IX-8208**

In zake : Inge VANDENDRIESSCHE
woonplaats kiezend te 9820 Merelbeke
Blankaartstraat 17

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Financiën
die woonplaats kiest bij
de Rechtskundige Dienst van de FOD Financiën
gevestigd te 1030 Brussel
North Galaxy – Toren B
Koning Albert II-laan 33 bus 15

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 maart 2013, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing dd. 21 december 2012 (poststempel 3 januari 2013) van de Minister van Financiën houdende het niet voordragen van [Inge Vandendriessche] voor een benoeming in een vacante betrekking in de klasse A4 van adviseur-generaal waaraan de functie is verbonden van ‘Diensthoofd van de Cel Personeelszaken’ bij het Algemeen Secretariaat”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lancksweerdts heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 december 2014.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en Selim Dedeli, attaché, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is als adviseur (klasse A3) verbonden aan de cel Personeelszaken van de Algemene Administratie van de Patrimonium-documentatie van de FOD Financiën.

3.2. In het Belgisch Staatsblad van 17 februari 2011 wordt een bericht bekendgemaakt betreffende de “Incompetitiestelling in de klasse A4 Adviseur-generaal bij de diensten van de FOD Financiën”. Het gaat om vijf betrekkingen waaraan de functie is verbonden van adviseur-generaal diensthoofd van de cel Personeelszaken bij het Algemeen Secretariaat. Uit het bericht blijkt dat de sollicitatieprocedure in verschillende fasen zal verlopen:

“Fase 1 - Onderzoek van de ontvankelijkheid van de postulatie

Tijdens deze fase ontvangt en onderzoekt de dienst Bevorderingen de kandidatuur en verifieert of ze ontvankelijk is. Ingevolge dit onderzoek kunnen zich twee situaties voordoen :

- Indien de kandidatuur niet ontvankelijk is, wordt zij verworpen. De kandidaat ontvangt een brief waarin de redenen van de verwerping worden medegedeeld (op zijn domicilie);
- Indien de kandidatuur ontvankelijk is, ontvangt de kandidaat per brief een uitnodiging voor een evaluatie van de technische competenties die vereist zijn voor het gepostuleerde functieprofiel.

De eerste fase is dus eliminerend.

Fase 2 - Evaluatie van de technische competenties

De kandidaten die in de eerste fase werden weerhouden, zullen uitgenodigd worden voor een evaluatie van de technische competenties die vereist zijn voor het gepostuleerde functieprofiel.

De kandidaten zullen moeten antwoorden op zowel algemene als op meer gerichte vragen betreffende de materies en technische competenties die vereist zijn voor het gesolliciteerde profiel. De kandidaat die meerdere functies heeft gesolliciteerd, zal meerdere technische vragenlijsten moeten beantwoorden (één vragenlijst per gesolliciteerd functieprofiel).

De kandidaten die geen 60 % hebben behaald op deze evaluatie zijn uitgesloten voor het vervolg van de procedure.

De tweede fase is dus eliminerend.

Fase 3 - Evaluatie van de generieke sleutelcompetenties (= rubriek bijzondere bekwaamheden van de profielen)

De in fase 2 weerhouden kandidaten worden uitgenodigd voor een evaluatie van de generieke sleutelcompetenties die vereist zijn voor de gesolliciteerde functie.

De kandidaten moeten verscheidene testen doen, die volgens het gesolliciteerde functieprofiel, kunnen bestaan uit redeneringstesten, situationele beoordelingstesten en simulatieoefeningen (test in basket).

Deze geïnformatiseerde testen hebben tot doel de generieke sleutelcompetenties af te lijnen die vereist zijn voor de uitoefening van de gesolliciteerde functies.

De derde fase laat eveneens toe de kandidaten die 60 % behaald hebben op de evaluatie van de generieke competenties te identificeren en te weerhouden.

De derde fase is dus eliminerend.

In functie van het aantal kandidaten zullen de evaluaties voorzien in de 2e en 3e fase op hetzelfde ogenblik kunnen gerealiseerd worden.

Fase 4 - Integratie (samenvoeging) van de resultaten van de evaluatie van de technische competenties en van de generieke sleutelcompetenties - Eventuele bijkomende evaluatie.

In deze fase integreert de dienst Bevorderingen de resultaten van de evaluatie van de technische competenties en van de generieke sleutelcompetenties van de in fase 3 weerhouden kandidaten.

De integratie van deze resultaten van de evaluaties zal worden gerealiseerd rekening houdend met de weging tussen de technische competenties en de

generieke competenties (zoals gevraagd door de Voorzitter van het Directiecomité, de Administrateur- generaal of door de Directeur van de Stafdienst).

Zodra de integratie van de resultaten van de evaluatie van de competenties is gerealiseerd, zal de dienst Bevorderingen een klassement opstellen van de kandidaten en per functieprofiel/localisatie de 10 kandidaten met de beste resultaten weerhouden.

Desgevallend kunnen de kandidaten uitgenodigd worden voor een aanvullende evaluatie om enerzijds na te gaan hoe zij hun competenties in de praktijk realiseren en om anderzijds hun persoonlijke en interpersoonlijke functioneringswijze te onderzoeken.

Fase 5 - Interview

Alle in fase 4 weerhouden kandidaten worden uitgenodigd voor een interview met de leidinggevende ambtenaar of zijn afgevaardigde.

Het interview zal toelaten de motivatie van de kandidaat te evalueren wat betreft de gesolliciteerde betrekking of betrekkingen, maar zal ook toelaten de vereiste technische en generieke competenties per gesolliciteerd functieprofiel op een geïntegreerde manier te onderzoeken.

Bij het onderhoud zal er eveneens rekening gehouden worden met de elementen van het persoonlijk dossier van de kandidaat en tevens met het aan de functionele chef gevraagde advies met betrekking tot zijn functioneren in zijn huidige opdrachten en taken.

Na dit onderhoud zal een met redenen omkleed voorstel van benoeming worden voorgelegd aan het Directiecomité.”

3.3. Op 17 februari 2011 stelt verzoekster zich kandidaat voor de bedoelde betrekking van adviseur-generaal waaraan de functie is verbonden van diensthoofd van de cel Personeelszaken bij het Algemeen Secretariaat.

3.4. Uit een nota van 28 april 2011 van de stafdienst Personeel en Organisatie (hierna: stafdienst P&O) blijkt dat verzoekster het minimum van 60% behaalde op de evaluatie van haar technische competenties. Zij behaalde 16,5 op 20. Verzoekster wordt hiervan op de hoogte gebracht met een brief van 29 april 2011.

3.5. In een nota van 21 juni 2011 van de stafdienst P&O wordt vermeld dat verzoekster eveneens geslaagd is voor de test van de generieke competenties. Zij behaalde 13 op 20. Dit wordt aan verzoekster meegedeeld met een brief van 30 juni 2011.

In dezelfde nota van 21 juni 2011 wordt overgegaan tot een integratie van de evaluaties van de technische en generieke competenties. Daaruit blijkt dat verzoekster een score haalt van 14,4 op 20. Daarmee wordt zij als eerste geklasseerd.

3.6. Op 8 juni 2012 nemen de voorzitter van de FOD Financiën en de directeur van de stafdienst P&O een interview af van verzoekster. Een proces-verbaal van dit interview wordt haar op 22 juni 2012 meegedeeld. Met een brief van 29 juni 2012 deelt verzoekster mee welke correcties zij aangebracht wil zien aan het proces-verbaal en zij wijst erop dat de samenstelling van de jury niet wordt vermeld in het proces-verbaal. Op 6 juli 2012 wordt het gecorrigeerde proces-verbaal toegestuurd aan verzoekster en wordt vermeld dat het interview werd afgenomen door de voorzitter van de FOD Financiën en de directeur van de stafdienst P&O.

3.7. In een nota van 12 juli 2012, gericht aan het directiecomité, stelt de directeur van de stafdienst P&O voor om geen enkele kandidaat te benoemen. In die nota wordt hierover onder meer het volgende gesteld:

“Na analyse van de interviews waarvan sprake hiervoor worden volgende gevolgtrekkingen naar voor gebracht :

- geen van voormelde kandidaten beantwoordt uiteindelijk op volledige wijze aan het profiel van de in competitie gestelde betrekkingen van Adviseur-generaal;
- geen van deze kandidaten heeft bovendien kunnen aantonen dat hij een relevante en tevens voldoende ontwikkelde visie bezat van de opdracht die de Cel Personeelszaken toekomt (nieuwe benaming : Business Partners).

In deze omstandigheden dient vastgesteld te worden dat geen enkele van de vier kandidaten, weerhouden na de integratie van de resultaten van de technische en generieke competenties, op een geldige wijze aanspraak kan maken op het voorwerp uit te maken van een benoemingsvoorstel in het kader van onderhavige incompetitiestelling van betrekkingen van Adviseur-generaal waaraan de functie verbonden is van ‘Dienstleider van de cel personeelszaken’.”

In bijlage bij die nota worden de processen-verbaal van de interviews gevoegd.

3.8. Op 13 juli 2012 gaan de leden van het directiecomité unaniem en bij geheime stemming akkoord met het voorstel zoals vermeld in de nota van 12 juli 2012 van de directeur van de stafdienst P&O.

3.9. Met een brief van 9 augustus 2012 wordt aan verzoekster meegedeeld dat het directiecomité beslist heeft geen enkele kandidaat voor een benoeming voor te stellen.

3.10. Op 26 augustus 2012 tekent verzoekster bij het directiecomité bezwaar aan tegen de beslissing om geen enkele benoeming voor te stellen. Zij vraagt om te worden gehoord.

3.11. Op 14 september 2012 wordt verzoekster door het directiecomité gehoord. Bij die gelegenheid legt zij een pleitnota neer die integraal deel uitmaakt van het dossier.

3.12. In een nota van 26 september 2012 gericht aan het directiecomité, weerlegt de directeur van de stafdienst P&O het bezwaar van verzoekster.

3.13. In zijn vergadering van 28 september 2012 onderzoekt het directiecomité verzoeksters bezwaar. Het directiecomité gaat bij geheime stemming akkoord met de weerlegging van het bezwaar zoals opgenomen in de hiervoor vermelde nota van 26 september 2012 en handhaaft zijn beslissing om verzoekster niet voor te stellen voor een benoeming. Verzoeksters bezwaar wordt verworpen.

3.14. Met een brief van 21 december 2012 deelt de minister van Financiën aan verzoekster mee dat hij zich aansluit bij het advies van het directiecomité en dat hij heeft beslist verzoekster niet voor te dragen voor een benoeming.

Dat is de bestreden beslissing.

In bijlage bij deze brief is een uittreksel van de nota aan het directiecomité van 26 september 2012 gevoegd waarin verzoeksters bezwaren worden weerlegd, alsook uittreksels uit de processen-verbaal van de zittingen van 14 en 28 september 2012 van het directiecomité.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Vooraf

4. Hoewel verzoekster zich niet expliciet op de schending van bepaalde rechtsregels beroept, blijkt uit de lezing van haar verzoekschrift dat door de bestreden beslissing, volgens haar, ten eerste, de formelemotiveringsplicht en de materiëlemotiveringsplicht (hierna: het eerste middel) worden geschonden en, ten tweede, het onpartijdigheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel (hierna: het tweede middel). Uit de memorie van antwoord blijkt dat ook de verwerende partij de middelen in die zin heeft begrepen. In haar memorie van wederantwoord bevestigt verzoekster deze zienswijze.

B. Eerste middel

Uiteenzetting van het eerste middel: schending van de formelemotiveringsplicht en de materiëlemotiveringsplicht

5.1. Verzoekster voert aan dat de minister van Financiën zich heeft aangesloten bij het advies van het directiecomité, doch dat dit advies niet is gesteund op de vereiste afdoende motieven. Bij de uiteenzetting van het middel gaat verzoekster vervolgens in op twee beslissingen van het directiecomité die respectievelijk werden genomen op 13 juli 2012 en 28 september 2012.

Verzoekster stelt dat het directiecomité zich tijdens zijn vergadering van 13 juli 2012 heeft aangesloten bij het voorstel zoals geformuleerd in de nota van 12 juli 2012 van de directeur van de stafdienst P&O, tevens lid van het directiecomité. Evenwel komt nergens tot uiting dat dit voorstel van 12 juli 2012 werd besproken of onderzocht door het directiecomité, hoewel het voor verzoekster en drie van haar collega's om een zwaarwichtige aangelegenheid ging. In de voormelde nota wordt immers voorgesteld om geen enkele kandidaat voor te dragen voor een benoeming. Volgens verzoekster waren er echter vier kandidaten geslaagd voor de eerste drie eliminerende fasen (het ontvankelijkheidsonderzoek en evaluatie van respectievelijk de technische en de generieke sleutelcompetenties). Dat het directiecomité zich zonder meer heeft aangesloten bij de nota van 12 juli 2012 klemmt des te meer om reden dat de laatste fase van de benoemingsprocedure volgens verzoekster niet eliminerend was, namelijk een interview met de leidinggevende ambtenaar of zijn afgevaardigde, en dit interview waaraan verzoekster op 8 juni 2012 deelnam, gebeurde door een jury die was samengesteld uit de voorzitter van de FOD Financiën en de directeur van de stafdienst P&O. Volgens verzoekster is het op zijn minst eigenaardig dat het directiecomité zonder enige toetsing, bespreking of onderzoek het voorstel van 12 juli 2012 bij geheime stemming heeft aanvaard, terwijl dit voorstel diametraal staat ten opzichte van de resultaten die door de vier potentiële kandidaten werden behaald in de drie voorafgaande eliminerende fasen die werden georganiseerd door Selor. Daarbij merkt verzoekster op dat zowel de voorzitter van het directiecomité als de directeur van de stafdienst P&O, beiden evaluatoren en lid van de jury, hebben deelgenomen aan de vergadering van het directiecomité van 13 juli 2012.

Volgens verzoekster verplicht de overheid zich er in beginsel toe, wanneer zij een betrekking vacant verklaart en proeven organiseert, om de benoemingsprocedure tot het normale eindpunt – de benoeming – te brengen en vermogen alleen concrete en deugdelijke motieven dat te verhinderen.

Verzoekster uit vervolgens kritiek op de beslissing van het directiecomité van 28 september 2012, die werd genomen nadat zij een

bezwaarschrift had ingediend. Ook die beslissing is “behept met niet afdoende en ondeugdelijke motieven”. Ook hier gaat het directiecomité akkoord met een nota opgesteld door de directeur van de stafdienst P&O, zonder dat er enige blijk is van toetsing of bespreking van verzoeksters argumentatie. Ook al vereist de motiveringsplicht niet dat alle argumenten van verzoekster worden beantwoord, vereist is in elk geval dat verzoekster kan begrijpen waarom haar bezwaarschrift niet werd bijgevalen. Het directiecomité doet evenwel niets anders dan een voorstel uit een nota aanvaarden, zonder dat blijkt dat verzoeksters argumentatie werd onderzocht. Van het bestuur mag ook worden verwacht dat het verduidelijkt waarom geen rekening wordt gehouden met de gunstige elementen uit verzoeksters dossier en het aan de functionele chef gevraagde advies met betrekking tot verzoeksters functioneren. Voorts blijkt uit niets dat de titels en verdiensten zijn onderzocht.

Aangezien de minister van Financiën zich heeft aangesloten bij het “kaduuk advies” van het directiecomité, is zijn beslissing daardoor ook aangetast.

5.2.1. In de memorie van wederantwoord betoogt verzoekster dat het feedbackverslag omtrent een aantal sleutelcompetenties ontbreekt in de stukken van het administratief dossier. Een aandachtige lezing van dit rapport toont aan dat minstens vier van de vijf competenties voldoende ontwikkeld zijn. De teneur van het feedbackverslag is tegenstrijdig met verschillende elementen vervat in de nota van 12 juli 2012 opgesteld door de directeur van de stafdienst P&O. Verzoekster voegt een exemplaar van dit feedbackrapport bij haar memorie van wederantwoord.

5.2.2. Wat inzonderheid de schending van het “motiveringsbeginsel” betreft, repliceert verzoekster, in antwoord op de memorie van antwoord, dat zij nooit heeft beweerd dat de overheid verplicht is te benoemen, maar dat zij wel de wijze betwist waarop de verwerende partij tot haar beslissing is gekomen om niet te benoemen.

Verzoekster herhaalt dan een aantal argumenten uit het verzoekschrift die erop neerkomen dat het directiecomité geen nauwkeurig onderzoek heeft verricht. Nergens in het advies van het directiecomité kan worden teruggevonden waarom de aanvullende evaluatie (de laatste fase) zo negatief voor verzoekster heeft doorgewogen en de conclusie van Selor, namelijk dat vier competenties voldoende waren ontwikkeld en één competentie een ontwikkelpunt was, terzijde werd geschoven. Dat één competentie een ontwikkelpunt was, betekent geenszins dat die onvoldoende was ontwikkeld.

In antwoord op de verwerende partij die stelt dat een proces-verbaal van een vergadering uiteraard niet de volledige weergave bevat van de besprekingen van die vergadering, vraagt verzoekster zich af hoe zij dan ten volle haar rechten kan verdedigen indien zij niet over alle elementen beschikt die aan de basis liggen van een voor haar negatieve beslissing die zij wenst te bestrijden.

Ook heeft verzoekster moeten vaststellen dat in het benoemingsdossier bepaalde documenten ontbraken, namelijk het feedbackrapport en het evaluatieverslag opgesteld door verzoeksters functionele chef.

Ten slotte werd nergens meegedeeld of vermeld dat verzoekster werd aangeduid als diensthoofd van de cel Personeelszaken AAPD en dat zij deze functie verder bleef uitoefenen ook nadat zij door het directiecomité niet werd geselecteerd voor een benoeming. Bovendien werd aan verzoekster door de directeur van de stafdienst P&O in aansluiting hiermee, het profiel van “Leadmanager HR generalist - A5” toegekend als uitgangspunt voor haar ontwikkelcirkel.

5.3.1. In haar laatste memorie herhaalt verzoekster dat de nota van 12 juli 2012 van de directeur van de stafdienst P&O niet ernstig werd besproken noch onderzocht en het directiecomité de nota zonder meer heeft overgenomen. Zij voegt eraan toe dat deze nota evenmin werd afgewogen ten overstaan van de titels

en verdiensten van verzoekster zoals vervat in het evaluatieverslag van haar functionele chef, verslag dat ontbrak in het benoemingsdossier dat door haar werd geconsulteerd. Dat er geen degelijk onderzoek heeft plaatsgehad en dat evenmin zomaar gewag kan worden gemaakt van unanimité onder de leden van het directiecomité, poogt zij te bewijzen aan de hand van e-mails tussen haar en de administrateur-generaal van de Patrimoniumdocumentatie.

5.3.2. In haar laatste memorie betoogt verzoekster tevens dat de verschillende competenties die zijn getest door Selor en door het interview dat de voorzitter van het directiecomité en de directeur van de stafdienst P&O van haar hebben afgenomen, elkaar overlappen. Verzoekster voegt daarbij ook het functioneringsverslag toe over haar huidige functioneren dat haar functionele chef, de administrateur-generaal van de Patrimoniumdocumentatie, over haar heeft opgesteld in het licht van het voornoemde interview. In dat functioneringsverslag werden “doel functie”, “opdrachten” en “vaardigheden” als voldoende of als zeer goed beoordeeld. Zij besluit dat nergens in het advies van het directiecomité kan worden teruggevonden waarom de laatste fase, namelijk het interview, zo negatief heeft doorgewogen en dat bijgevolg wel degelijk wordt aangetoond dat er tegenstrijdigheid is tussen enerzijds het feedbackrapport en het functioneringsverslag en anderzijds de nota van 12 juli 2012 van de stafdirecteur P&O.

Beoordeling

6.1. Verzoekster voert aan dat de minister van Financiën zich heeft aangesloten bij het advies van het directiecomité om te beslissen haar niet voor te dragen voor een benoeming op basis van elementen vervat in het benoemingsdossier. Zij stelt dat dit advies van het directiecomité geen voldoende draagkrachtige motieven bevat die de verwerende partij konden toelaten te besluiten om niet tot benoeming over te gaan.

6.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Na u te hebben gehoord op 14 september 2012 en na onderzoek van uw bezwaar, heeft het Directiecomité in zijn zitting van 28 september 2012 beslist om zijn beslissing van 13 juli 2012 te handhaven en u niet voor te stellen voor een benoeming in een van deze vacante betrekkingen. In bijlage vindt u een uittreksel van de nota aan het Directiecomité van 26 september 2012 houdende de weerlegging van uw bezwaar en uittreksels van de processen-verbaal van de zittingen van 14 en 28 september 2012 van het Directiecomité betreffende de behandeling van uw zaak.

Hierbij wordt u ervan in kennis gesteld dat ik mij aansluit bij het advies van het Directiecomité en heb beslist u niet voor te dragen voor een benoeming op basis van de elementen vervat in dit benoemingsdossier, waarvan u te gelegener tijd kennis hebt kunnen nemen.”

6.3. De benoeming in de graad van adviseur-generaal is een benoeming naar keuze (artikelen 11 en 14 van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 ‘tot vaststelling van het organiek reglement van de Federale Overheidsdienst Financiën en van de bijzondere bepalingen die er voorzien in de uitvoering van het statuut van het Rijkspersoneel’). Geen enkele reglementaire bepaling schrijft voor dat de benoemende overheid bij gebrek aan geschikte kandidaten een minder geschikte kandidaat in die functie moet benoemen.

6.4. De beslissing om bij gebrek aan geschikte kandidaten niet tot benoeming over te gaan, moet, overeenkomstig de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, de feitelijke en juridische overwegingen bevatten die aan die beslissing ten grondslag liggen en die vermeldingen moeten afdoende zijn. Ze moet ook terdege materieel gemotiveerd zijn en op deugdelijke grondslagen berusten, wat betekent dat het bewijs geleverd moet worden dat de geschiktheid, de aanspraken en de verdiensten van de kandidaten objectief onderzocht zijn op basis van objectieve, redelijke en pertinente criteria en dat het resultaat van dat onderzoek de door de benoemende overheid gemaakte keuze om niet tot benoeming over te gaan, vermag te ondersteunen.

6.5.1. De formelemotiveringsplicht impliceert dat de motieven uit de bestreden beslissing zelf moeten blijken. Wel kan worden aangenomen dat aan de doelstelling van de formelemotiveringsplicht om de betrokkene een zodanig

inzicht te geven in de motieven van de beslissing dat hij met kennis van zaken kan uitmaken of het zinvol is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden, is voldaan, indien de betrokkene desgevallend langs een andere weg kennis heeft gekregen van de motieven waarop de beslissing is gesteund, ook al worden die motieven dan niet in de beslissing zelf veruitwendigd. Dit kan doordat de beslissing verwijst naar andere stukken.

Een dergelijke “motivering door verwijzing” dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moeten de desbetreffende stukken zelf afdoende gemotiveerd zijn en mogen ze niet tegenstrijdig zijn. Ten slotte dienen de stukken in de uiteindelijke beslissing te worden bijgevalen door de beslissende overheid.

Zoals hierna zal blijken, is *in casu* aan deze voorwaarden voldaan.

6.5.2. De bestreden beslissing bevat zelf niet de motieven die aan de weigering om tot benoeming over te gaan ten grondslag liggen. Wel wordt bij die beslissing een uittreksel gevoegd van de nota aan het directiecomité van de directeur van de stafdienst P&O van 26 september 2012 houdende de weerlegging van verzoeksters bezwaar, alsook uittreksels van de processen-verbaal van de zittingen van 14 en 28 september 2012 van het directiecomité betreffende de behandeling van haar zaak.

Bij brief van 9 augustus 2012 van de verwerende partij is aan verzoekster ook een uittreksel bezorgd van de beslissing van 13 juli 2012 – beslissing waarvan ook gewag wordt gemaakt in de bestreden beslissing – waarbij het directiecomité zich akkoord verklaart met de nota van 12 juli 2012 van de directeur van de stafdienst P&O om niet tot benoeming over te gaan, alsook een afschrift van deze nota.

Uit wat voorafgaat volgt dat de beslissingen van het directiecomité van 13 juli 2012 en 28 september 2012 en de daarop betrekking hebbende nota's waarop de verwerende partij zich heeft gesteund, mogen worden betrokken bij het onderzoek van verzoeksters bezwaren in verband met de motivering van de bestreden beslissing.

6.5.3. Op 28 september 2012 heeft het directiecomité zich akkoord verklaard met de weerlegging van verzoeksters bezwaar in de nota van de directeur van de stafdienst P&O van 26 september 2012 aan het directiecomité en heeft het zijn beslissing om verzoekster niet voor te stellen voor een benoeming in een van de vacante betrekkingen, gehandhaafd. In die nota van 26 september 2012 worden verzoeksters bezwaren tegen de voorgenomen weigering om haar te benoemen, omstandig weerlegd. Het is dus duidelijk waarom het directiecomité verzoeksters bezwaren heeft afgewezen en verzoekster heeft deze argumentatie ook begrepen, getuige hiervan de inhoudelijke kritiek die zij hiertegen aanvoert.

6.5.4. In de mate dat verzoekster de schending aanvoert van de formelemotiveringsplicht is het middelonderdeel niet gegrond.

6.6.1. Verzoekster voert in het middel ook de schending aan van de materiëlemotiveringsplicht.

6.6.2.1. Verzoekster bekritiseert vooreerst de beslissing van het directiecomité van 13 juli 2012. Uit de notulen van de vergadering van 13 juli 2012 van het directiecomité blijkt dat de leden van dit comité unaniem en bij geheime stemming akkoord zijn gegaan met het voorstel zoals vermeld in de nota van 12 juli 2012 die was opgesteld door de directeur van de stafdienst P&O. Volgens verzoekster is die nota niet ernstig besproken of onderzocht, minstens blijkt dit nergens uit.

Die kritiek kan niet worden bijgevalen.

Het is niet omdat het directiecomité akkoord gaat met een voorstel en er zich blijkbaar integraal kan bij aansluiten, dat het voorstel niet is onderzocht. In elk geval kregen de leden van het directiecomité de nota met het voorstel van 12 juli 2012 en de processen-verbaal van de interviews met de kandidaten. In de notulen van de beslissing van het directiecomité van 13 juli 2012 wordt trouwens uitdrukkelijk vermeld dat de directeur van de stafdienst P&O de nota van 12 juli 2012 heeft overlopen en dat vervolgens de leden unaniem en bij geheime stemming akkoord zijn gegaan met het voorstel zoals vermeld in de voornoemde nota. Hieruit blijkt dat de nota is besproken en onderzocht door de leden van het directiecomité op 13 juli 2012.

In de mate dat verzoekster in haar laatste memorie poogt twijfel te doen rijzen omtrent het feit of er wel een onderzoek heeft plaatsgevonden in het directiecomité en of er wel van unanimiteit gewag kan worden gemaakt, of zoals zij het zelf verwoordt poogt “een gans ander licht [te laten werpen] op de begrippen ‘onderzoek’ en ‘unanimiteit’”, middels het voorleggen van e-mailverkeer, onder meer met haar directe overste, de administrateur-generaal van de Patrimoniumdocumentatie, dient te worden vastgesteld dat uit dit e-mailverkeer geenszins kan worden afgeleid dat er geen onderzoek van verzoeksters dossier heeft plaatsgevonden en dat de leden van het directiecomité niet unaniem hebben beslist.

6.6.2.2. Vervolgens uit verzoekster ook kritiek op de beslissing van het directiecomité van 28 september 2012 en zij betoogt dat uit die beslissing niet blijkt dat haar bezwaren werden onderzocht door het directiecomité.

Ook die kritiek kan niet worden bijgevalen.

Allereerst kan worden vastgesteld dat het directiecomité tijdens zijn zitting van 14 september 2012 verzoeksters bezwaren heeft aanhoord. In de nota van 26 september 2012 wordt puntsgewijs ingegaan op verzoeksters bezwaren en deze worden verworpen. In de notulen van de beslissing van het directiecomité

van 28 september 2012 wordt uitdrukkelijk vermeld dat de directeur van de stafdienst P&O in verband met verzoeksters bezwaarschrift, de elementen van zijn nota van 26 september 2012 heeft hernomen en bevestigd, en dat het directiecomité is akkoord gegaan met de weerlegging van het bezwaar zoals opgenomen in die voornoemde nota en zijn beslissing heeft gehandhaafd om verzoekster niet voor te stellen voor een benoeming in een van de vacante betrekkingen en bijgevolg het bezwaarschrift heeft verworpen.

6.6.3. Voorts betoogt verzoekster dat onder meer het feedbackrapport en het evaluatieverslag ontbraken in haar benoemingsdossier, alsook dat nergens werd vermeld dat zij werd aangeduid als diensthoofd van de cel Personeelszaken AAPD. Zij wijst ook erop dat de directeur van de stafdienst P&O haar het profiel van “Lead manager HR generalist - A5” heeft toegekend als uitgangspunt voor haar ontwikkelcirkel.

In de nota van 26 september 2012 van de directeur van de stafdienst P&O wordt in dat verband het volgende vermeld:

“Tijdens het interview werd rekening gehouden met alle in het dossier aanwezige elementen, dus ook met het advies uitgebracht door de Administrateur-generaal van de patrimoniumdocumentatie; er wordt bovendien opgemerkt dat laatstgenoemde aanwezig was op het directiecomité van 13 juli 2012 waar werd beslist om niemand voor te stellen voor een benoeming.

Anderzijds werd in het dossier de dienststaat van betrokkene opgenomen zoals die in de gegevensbank personeel is opgeslagen. Die omvat de loopbaanfiche van de ambtenaar, zijn aanwijzingen, zijn loopbaanincidenten en zijn opleidingsfiche.”

Hieruit blijkt dat alle elementen van het dossier gekend waren bij het directiecomité en dat hiermee wel degelijk rekening is kunnen worden gehouden. In die mate mist de grief bijgevolg feitelijke grondslag.

6.6.4.1. Verzoekster vindt het ook onbegrijpelijk waarom de laatste fase, namelijk het interview, zo negatief voor haar heeft doorgewogen dat beslist werd haar niet voor te dragen voor een benoeming, terwijl zij in de voorafgaande fasen

gunstig scoorde. Zij stelt dat nergens in het advies van het directiecomité hierover iets kan worden teruggevonden. Zij wijst op de tegenstrijdigheid tussen enerzijds het feedbackrapport en het functioneringsverslag en anderzijds de nota van 12 juli 2012 van de stafdirecteur P&O.

6.6.4.2. Verzoekster gaat eraan voorbij dat tijdens de verschillende fasen telkens iets anders werd getest. Fase 1 betrof een onderzoek van de ontvankelijkheid van de kandidatuur. Fase 2 betrof een evaluatie van de technische competenties. Tijdens fase 3 werden de generieke sleutelcompetenties geëvalueerd. Verzoekster scoorde op deze fases goed.

Fase 4 betrof de integratie (samenvoeging) van de resultaten van de evaluatie van de technische competenties en van de generieke sleutelcompetenties en desgevallend konden de kandidaten worden uitgenodigd voor een aanvullende evaluatie om enerzijds na te gaan hoe zij hun competenties in de praktijk realiseren en om anderzijds hun persoonlijke en interpersoonlijke functioneringswijze te onderzoeken. De laatste fase, namelijk fase 5, betrof een interview dat moest toelaten, eensdeels, de motivatie van de kandidaat te evalueren wat de gesolliciteerde betrekking of betrekkingen betrof en, anderdeels, de vereiste technische en generieke competenties per gesolliciteerd functieprofiel op een geïntegreerde manier te onderzoeken. Uit niets blijkt overigens dat deze fase niet eliminerend zou mogen zijn.

Op 24 juni 2011 besliste het directiecomité om de “weerhouden” kandidaten uit te nodigen voor een bijkomende evaluatie teneinde onder meer te onderzoeken op welke wijze zij hun competenties en hun persoonlijke en interpersoonlijke werkwijze in de praktijk konden omzetten (fase 4) en om hen vervolgens uit te nodigen voor een interview (fase 5). Uit de aanvullende evaluatie is vervolgens gebleken dat verzoekster op basis van het ‘Feedbackrapport Case-Interview’ van 4 augustus 2011, voor alle competenties, namelijk ‘vernieuwen’, ‘medewerkers ontwikkelen’, ‘beïnvloeden’, ‘zichzelf ontwikkelen’, ‘objectieven behalen’ en ‘communiceren’, slechts de beoordeling ‘te ontwikkelen’

heeft gekregen. Zoals wordt vermeld in de nota van de directeur van de stafdienst P&O van 26 september 2012 – waarmee het directiecomité zich op 28 september 2012 akkoord heeft verklaard – zijn deze vaststellingen doorheen het interview, dat moest toelaten om op een geïntegreerde manier de vereiste technische en generieke competenties voor het gesolliciteerde profiel te onderzoeken, op basis van de gegeven antwoorden bevestigd. Er mocht dan ook in redelijkheid worden besloten dat verzoekster niet volledig beantwoordde aan het profiel zoals werd vooropgesteld met betrekking tot de in competitie gestelde betrekkingen.

Wat ten slotte het voor verzoekster gunstig functioneringsverslag betreft, dient erop te worden gewezen dat dit verslag slechts betrekking heeft op haar functioneren in haar huidige functie en geen betrekking heeft op het profiel dat verbonden is aan de gesolliciteerde betrekking.

6.6.5. Uit wat voorafgaat volgt dat de beslissing van de verwerende partij om verzoekster niet voor een benoeming voor te dragen, steunt op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die beslissing in aanmerking mogen worden genomen.

6.6.6. In de mate dat verzoekster de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht is het middelonderdeel niet gegrond.

6.7. Het eerste middel wordt verworpen.

C. Tweede middel

Uiteenzetting van het tweede middel: schending van het onpartijdigheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel

7.1. Volgens verzoekster “kan [zij] zich [...] niet van de indruk ontdoen dat de respectieve geheime stemmingen van het Directiecomité niet stroken met de beginselen van een zorgvuldig en behoorlijk bestuur”. Zij wijst erop

dat onder meer op de eerste vergadering van het directiecomité van 13 juli 2012, zowel de voorzitter van het directiecomité als de directeur van de stafdienst P&O – beiden tevens lid van dit comité – hebben deelgenomen aan de stemming, terwijl zij beiden zijn opgetreden als jurylid voor het interview van “fase 5”.

Dat impliceert volgens haar, dat er een schijn van non-objectiviteit en beïnvloeding zou kunnen zijn “dat geen fundament kan vormen waarop een zorgvuldig handelen inherent aan goed bestuur kan worden geënt”.

7.2. Wat het onpartijdigheidsbeginsel betreft, stelt verzoekster in de memorie van wederantwoord en dit in antwoord op de verwerende partij volgens welke het onpartijdigheidsbeginsel dient te worden afgezwakt omdat het hier een benoemingsprocedure betreft, dat dit beginsel ook van toepassing is bij benoemingen, op examenjury’s enzomeer. Ook indien het gaat om een advies dat wordt gegeven ten behoeve van een benoemende overheid, is het onpartijdigheidsbeginsel, volgens verzoekster, van toepassing op organen van het actief bestuur. Derhalve hadden volgens verzoekster, indien het directiecomité het “zorgvuldigheidsbeginsel” terdege in acht had genomen, de directeur van de stafdienst P&O en de voorzitter van het directiecomité, leden van de jury van de vijfde proef waarvan de evaluatie de doorslag heeft gegeven voor het niet voorstellen tot benoeming van verzoekster en op wie dus een schijn van partijdigheid rust, zich dienen te onthouden van deelname én stemming aan de beraadslaging en besluitvorming in hoofde van verzoekster. Het directiecomité kon immers op een andere wijze worden samengesteld.

7.3. In de laatste memorie benadrukt verzoekster dat zij niet betwist dat het desbetreffende interview werd afgenomen door meerdere personen, maar wel het gegeven dat zij zetelden in het directiecomité en dat blijkens de stukken van het administratief dossier het precies de nota was die door hen werd opgesteld die heeft geleid tot de bestreden beslissing. Er kan volgens haar “niet ernstig worden volgehouden dat twee leden van het directiecomité, waaronder de

voorzitter van de FOD Financiën, die tevens adviezen dient te verstrekken omtrent de andere leden van het directiecomité, en de directeur van de stafdienst P&O, stellers van het interviewverslag waarvan de inhoud werd gehanteerd als enig ondersteunend argument om verzoekster niet te benoemen en die deelgenomen hebben aan de geheime stemming (?), het onpartijdigheidsbeginsel niet zouden hebben geschonden, minstens niet de schijn van partijdigheid hebben gewekt”.

Dat de deelname aan de stemming in het directiecomité van deze twee personen die verzoekster interviewden, vanuit een rekenkundige invalshoek niet doorslaggevend was, doet volgens verzoekster geen afbreuk aan een schending van het onpartijdigheidsbeginsel, temeer wanneer vaststaat dat deze twee personen – wat niet ontkend wordt door de verwerende partij – op een beslissende en definitieve manier hebben deelgenomen aan de voorafgaande procedure tot benoeming. Hieruit volgt dat minstens de schijn werd gewekt dat het onderzoek van verzoeksters eventuele benoeming met een negatief vooroordeel werd behandeld. Zij voegt hieraan toe dat de beslissing van het directiecomité houdende de niet-benoeming van verzoekster reeds voorafgaand werd geredigeerd door de directeur van de stafdienst P&O, die tevens lid is van het directiecomité en onverkort letterlijk werd overgenomen.

Beoordeling

8.1. In het tweede middel voert verzoekster in de eerste plaats de schending aan van het onpartijdigheidsbeginsel. Zij ontwaart in de bestreden beslissing echter ook een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Bij nader onderzoek lijkt het tweede middel in zijn geheel veeleer zo te moeten worden begrepen dat verzoekster in die beslissing een schending van de structurele onpartijdigheid ziet.

8.2. Het onpartijdigheidsbeginsel, voor zover van toepassing op organen van het actief bestuur, waarborgt zowel de persoonlijke onpartijdigheid van de personeelsleden en de leden van bestuurlijke organen die mede een

beslissing nemen, als de structurele onpartijdigheid van die personeelsleden en bestuurlijke organen op het vlak van de organisatie van deze organen, het verloop van de procedure en het tot stand komen van hun beslissingen.

In zoverre in het middel wordt aangevoerd dat getwijfeld kan worden aan de onpartijdigheid van de voorzitter van de FOD Financiën en de directeur van de stafdienst P&O, op grond van het feit dat zij het interview hebben afgenomen, de directeur een nota in dat verband heeft opgesteld en zij nadien in het directiecomité dienden te zetelen dat besliste om verzoekster niet voor te dragen voor een benoeming, betreft het de functionele of structurele onpartijdigheid van het directiecomité.

8.3. In de “Incompetitiestelling in de klasse A4 Adviseur-generaal bij de diensten van de FOD Financiën” zoals deze is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 17 februari 2011, wordt met betrekking tot fase 5 uitdrukkelijk vermeld dat “[a]lle in fase 4 weerhouden kandidaten worden uitgenodigd voor een interview met de leidinggevende ambtenaar of zijn afgevaardigde” en dat “[n]a dit onderhoud [...] een met reden omkleed voorstel van benoeming [zal] worden voorgelegd aan het Directiecomité”.

Verzoekster wist aldus dat een leidinggevend ambtenaar – die ook zetelt in het directiecomité – haar zou interviewen. Zij heeft hiertegen nooit enig bezwaar ingebracht. Bovendien eist het onpartijdigheidsbeginsel niet dat leden van het directiecomité die tijdens een benoemingsprocedure een interview afnemen en hierover nadien verslag uitbrengen bij hun collega’s van het directiecomité, geen verdere rol meer zouden mogen spelen bij het uitbrengen van het advies van dat directiecomité tijdens die benoemingsprocedure. Zij passen zich slechts in in de voorgeschreven procedure waarvan de onwettigheid door verzoekster niet wordt aangevoerd.

8.4. Uit wat voorafgaat volgt dat het tweede middel niet gegrond is.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 februari 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

bijgestaan door

Tiny Temmerman,	griffier.
-----------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren